

manden tillige bestyrer Forligelsescommissionen; og jeg vil isærdeleshed fremhæve, at Forligelsescommissionen ogsaa skal forlige dem til at blive sammen og søge at forene dem til at fortsætte deres ægtefæbelige Samliv, inden den maa gaae over til at behandle Spørgsmaalet om, under hvilke Vilkaar de ville adskilles. (Dankjær: det er galt!) Nei det er ikke.

Ordføreren: Ja, hvis den ærede Rigsdagsmand, der har stillet Forslaget under Nr. 34, havde foreslaaet, at der istedetfor de Udtryk, Udvalget har bragt, skulle sættes de Udtryk, der ere brugte i Trykkesfrihedsanordningen af 27de Septbr. 1799, nemlig Læren om Guds Tilværelse og Sjælens Uddødelighed, vilde jeg have havt langt mindre Betænkelse ved at tiltræde hans Forslag, men hans Forslag gaaer blot ud paa, at Ordene „at Børnene ikke skulle savne Oplysning om de moralske og almindelige religiøse Begreber o. s. v.“ reent skulle gaae ud, uden at han sætter noget Andet istedet. Jeg troer derfor, at jeg maa tilraade Thinget at forkaste Forslaget. Hvad Forligelsesmæglingen angaaer, haaber jeg, at en af de Herrer Jurister her i Salen ville klare denne Sag bedre end jeg formaaer.

J. G. Larsen: Jeg troer, at der herfter nogen Misforstaaelse i hvad der er udtalt om de Mæglinger, som skulde foretages førend et Ægtefællskab kan ophæves, hvilken jeg skal søge at oplyse med saa Ord. Der er efter Lovgivningen i den Henseende en Hovedforskiel at gjøre mellem de Tilfælde, at et Ægtefællskab søges hævet ved Dom, paa Grund af at den ene Part troer at have en saadan lovlige Stillsættelsegrund, at den kan faae en Retssdom derfor, eller om det søges ophævet ad Bevillingsveien. Naar det søges ophævet ved Dom, hører Sagen alene for Forligelsescommissionen; den skal da som i Almindelighed enhver anden civil Retssag først forhandles der, og da er det, at Forligelsescommissionen for nemmelig skal søge at formaae Parterne til at lade Sagen falde, men kan det ikke lykkes at formaae dem dertil, kan den modtage deres Erklæring om de Vilkaar, paa hvilke de istedetfor at gaae Rettens Vej vil søge Bevilling af Øvrigheden, og dette sidste er endda senere indskrænket saaledes, at Forligelsescommis-

ionen ikke maa modtage disse Vilkaar, førend den anordnede geistlige Mægling er foretagen. Derimod er det andet Hovedtilfælde det, hvor Ægtefællskabet søges ophævet ad Bevillingsveien og Andet tales der ikke om i dette Forslags § 12. Der er nemlig for disse Tilfælde anordnet en dobbelt Mægling, en geistlig og en verdslig, og naar man derfor taler om en dobbelt Mægling, saa sigter man ikke til en dobbelt Mægling for Øvrigheden, eller en Mægling for Øvrigheden, og en Mægling for Forligelsescommissionen, men alene til den geistlige og den verdslige Mægling, den geistlige, som foregaaer hos de Bedkommendes Sjælesørger, og den verdslige, som skal foretages af Øverøvrigheden, altsaa af Amtmanden som saadan, ikke af Amtmanden som Forligelsescommisfær. Jeg troer rigtignok, at det adskillige Steder i Praxis er Tilfældet, at man ogsaa henviser denne Mægling til Forligelsescommissionen, men dette skeer da uden for den gjældende Lovgivning.

Formanden: Der er begjæret Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: Jespersen, Wilkens, Dlesen, Dankjær, Skan, Johannsen, R. Petersen, Paulsen, L. Hansen, Raben, Black, Voserup, Lykke, Østermann, Frølund, Rothe.

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev Afslutning vedtagen med 41 Stemmer mod 15.

Man skred derpaa til Afstemning der foretoges i følgende Orden og med nedenstaaende Resultater.

1) Barfods og J. A. Hansens Forslag, til § 11: at der i 1ste Linie efter „høre til“, indskydes „Folketirken eller til et af“.

forkastedes med 38 Stemmer mod 13.

2) Damgaard's Forslag til samme Paragraph: I andet Affsnit udgaae Ordene „ikke savne Oplysning om de moralske og almindelige religiøse Begreber, samt at de“.

forkastedes med 42 Stemmer mod 18.

3) Sammes Forslag til samme Paragraph: I tredje Affsnits første Linie indskydes „saadanne“ foran Ordet „Børn“.

antoges med 38 Stemmer mod 19.

4) Den af Udvalgets Fleertal fore-